

PARELLA ENAMORADA ADAM (MARC RODRÍGUEZ) I EVELYN (CRISTINA GENEBAT), EN UNA ESCENA DE LA VERSIÓ DE LA TEMPORADA PASSADA.

CARME TIERZ
ctierz@elperiodico.com

Tal com va passar amb *Un matrimoni de Boston* ara fa un parell d'anys, el Teatre Lliure recupera un muntatge que havia obtingut gran èxit en una temporada anterior. Aquest cop es tracta de *La forma de les coses*, una àcida comèdia de Neil LaBute que Julio Manrique va portar a la sala petita del Palau de l'Agricultura.

“Vaig descobrir aquest material al cine, veient la versió cinematogràfica que el mateix LaBute va dirigir”, explica Manrique. “Em va semblar una història provocadora, perversa, intel·ligent, contundent i molt divertida”.

A la sortida del cine, l'actor va començar a imaginar la manera de traslladar-la al teatre i, tres anys després, la dirigia a l'Espai Lliure. “Veig l'obra com una tragicomèdia sobre la vanitat humana, un pecat que, en la meua opinió, no pot trobar una forma de retrat més ajustada que aquesta que li ofereix la tragicomèdia”. Curiosa-

LA FORMA DE LES COSES

L'**Espai Lliure** recupera l'àcida comèdia de **Neil LaBute**, un dels èxits de la temporada passada

“És perversa, intel·ligent, provocadora i molt divertida”, diu el director Julio Manrique

ment, *La forma de les coses*, abans que una pel·lícula, va ser una peça teatral estrenada a l'Almeida Theatre de Londres, dirigida pel mateix LaBute i protagonitzada pels mateixos actors del film, Rachel Weisz i Paul Rudd.

A *La forma de les coses*, un jove insegur que es diu Adam permet que la seva nòvia, Evelyn, una artista iconoclasta i arriscada a la recerca de l'obra d'art total, li renovi la imatge per potenciar tot el seu atractiu. Però la transformació d'Adam no serà només física, sinó que englobarà fins i tot alguns aspectes de la seva personali-

tat, com el seu tracte amb els amics de tota la vida o el seu comportament social. I aquí és on hi ha l'interès, el gran enginy de la peça de LaBute: en la seva capacitat de fer-nos veure com una persona –qual-sevol de nosaltres– es deixa modelar per altres amb la finalitat d'agradar més, de ser acceptat per elles. De com traïm algunes de les nostres conviccions si amb això som més estimats i admirats.

En l'espectacle dirigit per Manrique, Adam és Marc Rodríguez i Evelyn, Mireia Aixalà –que en el muntatge de la passada temporada encarnava una amiga d'Adam, Jenny, paper que ara recau en l'embarassada Cristina Genebat, anterior intèrpret d'Evelyn–. Xavi Ricart completa el repartiment de *La forma de les coses*, que compta amb escenografia de Lluç Castells, vestuari de Maria Armengol i il·luminació de Jaume Ventura. L'espai escènic és tan inconstant com aquelles emocions que embarguen els personatges, uns éssers volubles i carregats de prejudicis malgrat la seva aparent comprensió. Són gent que prefereix adaptar-se a les circumstàncies i sobreviure en societat, oblidant-se del seu autèntic jo.

POLIVALÈNCIA

Un actor que també dirigeix

Actor habitual en les produccions del Lliure d'altres anys, Julio Manrique explora des de fa un temps una nova faceta que li està procurant èxit de públic i crítica. Manrique va debutar en la direcció amb *Els boscos*, un drama de David Mamet, i després de la reposició de *La forma de les coses* començarà a treballar en un nou projecte com a director, *Product*, un text de Mark Ravenhill que es podrà veure a la Sala Beckett a partir del març.